

A társtanítás lehetőségei a kémiaórán: a Mazur-féle módszer tapasztalatai

Dr. Tóth Zoltán
nyug. hab. egyetemi docens
Debreceni Egyetem TTK Kémiai Intézet

Kevés olyan oktatáskorszerűsítési módszert ismerünk, amely bizonyítottan hatékony, ráadásul az oktatók és a hallgatók számára is elfogadható, és könnyen beilleszthető a „hagyományos” frontális oktatásba. Az egyik ilyen az „egymás tanítása” vagy társtanítás (peer instruction) módszer, melyet Eric Mazur amerikai fizikaprofesszor dolgozott ki és vezetett be a Harvard egyetemen 1991-ben. Ez egy olyan interaktív módszer, amely épít a hallgatók közötti kommunikációra és kihasználja a társtanítás lehetőségeit. Szerencsésen ötvözi a hagyományos frontális, a problémaalapú és a kooperatív tanítás elemeit. Elsősorban a fogalmi megértés – és részben a problémamegoldás – elmélyítésére, fejlesztésére és ellenőrzésére alkalmas. Kidolgozása óta – az elmúlt negyedszázadban – számos tudományos igényű pedagógiai kísérletben vizsgálták a módszer egészének és egyes lépéseinek hatékonyságát, a tanulási eredményességre, a problémamegoldásra, a tantárgyi attitűdre, a lemorzsolódásra gyakorolt hatását. A vizsgálatok zöme a felsőoktatásban – és elsősorban fizika kurzusokon – történt, de találunk példákat középszintű oktatási, és más diszciplínákat (biológia, élettan, geográfia, informatika, kémia, angol) érintő alkalmazásokra is.

Az előadásban bemutatom a Mazur-módszer folyamatát, a nemzetközi szakirodalomban a hatékonyságával kapcsolatos legfontosabb eredményeket, valamint a hazai alkalmazás tapasztalatait mind a felsőoktatásban, mind a közoktatásban.